

By Igor Horvat

Kako je Anthrax zbog svoje bogate povijesti i velikog značaja za metal scenu općenito, apsolutno zaslužio da bude svrstan u našu rubriku "Dinosauri", ovaj put ćemo umjesto uvoda samo najaviti veliku priču koja će u navedenoj rubrici biti objavljena u jednom od sljedećih brojeva. Za sada objavljujemo samo inter-
view, napravljen sa Scott lanom, a povodom objavljivanja njihovog novog, dugoočekivanog studijskog albuma simboličnog naslova – "We've Come For You All".

Scott, nakon pet dugih godina konačno smo dočekali i novi Anthraxov album koji izlazi polovicom veljače. Što mi možeš reći o njemu? Veoma sam ponosan što smo još uvijek sposobni stvarati dobru glazbu. "We've Come For You All" je naš deveti studijski album i drago mi je što nakon svih ovih godina možemo osjećati zadovoljstvo koje je neophodno pri stvaranju novih stvari, pogotovo kada se radi o ovako žestokoj glazbi. Sound je doista odličan i ako si pravi Anthrax fan, novi album te sigurno neće razočarati! Vjerujem u to! Međutim, "We've Come For You All" najavljivao se čitavu prošlu godinu, očekivao sam ga doista mnogo ranije. Zašto je bilo toliko odgoda?

Iskreno, nismo željeli izdati album dok ga ne dovršimo na pravi način. Uzeli smo mnogo više vremena nego inače i ljudi su ga konstantno najavljivali. Tako je bilo do ljeta kada smo obznaneli da nije gotov i da ćemo uzeti onoliko vremena koliko nama treba da ga dovršimo na zadovoljavajući način.

Koliko sam shvatio do sada, rezultat je potpuno zadovoljavajući...

Apsolutno! Kao što rekoh, potrošili smo toliko vremena da bismo bili sigurni kako ćemo ovim albumom biti maksimalno zadovoljni. Sada doista mogu izjaviti da smo postigli sve što smo namjeravali njime postići. Od samog početka pa do kraja imao sam jasnu viziju kako on mora ispasti. Ponosan sam ovim dostignućem. Producirao ga je naš lead gitarist Rob Caggiano, koji je obavio

ANTHRAX

fantastičan posao. Nije mu bilo toliko teško budući da je i sam član banda, poznaje nas dovoljno dobro i uspio je izvući sve najbolje, kako iz nas, tako i iz sebe.

Sada mi je još više žao što mi Nuclear Blast nije na vrijeme uspio poslati promo kopiju CD-a. Zato bih te molio za što više informacija i komentara o albumu, ipak nisam u poziciji postaviti neko konkretnije pitanje.

Pa, moram priznati da sam razočaran što CD nije došao do tebe. Užasno mi je teško komentirati ga s osobom koja ne zna o čemu se tu radi. Moj osobni stav znaš, dodao bih da se sastoji od četrnaest pjesama i da je kompletan materijal prilično raznolik. Međutim, u svakom je trenutku jasno da su to one prave Anthrax pjesme. Hmmm... ostalo mi je teško komentirati budući da je ipak glazbeni ukus individualna stvar svakog slušatelja. Znam što je meni osobno bitno kada je u pitanju muzika. Naime, važno mi je ono što ja osjećam kada je slušam, uopće me ne zanima što autor misli o tome. Nastojim stvoriti svoje osobno mišljenje. Glupo mi je sjediti ovdje i opisivati album na način "ovo je to, ono je to...". Želim da svi naši fanovi koriste svoju imaginaciju kada slušaju sve naše pjesme.

Kao što smo ranije zaključili, nije vas bilo već pet godina. Što se u tom razdoblju događalo s vama?

Da, prošlo je već pet godina od "Volume 8". Nakon njegovog objavljivanja proveli smo godinu dana na turnejama, pa je uslijedio novi S.O.D. album koji mi je oduzeo dosta vremena. Nemoj zaboraviti i S.O.D. turneju! Eto, ona je završila polovicom 2000. godine. Nakon toga imao sam još dvije američke turneje s Anthraxom i tek po završetku druge počeli

smo pisati nove stvari. Ne brini se, cijelo smo vrijeme bili zaposleni, nismo ljenčarili! (smijeh)

Sjećam se da ste imali mnogo problema zbog imena kada se infektivna bolest antraks pojavila u vašoj zemlji. Srećom, niste ga mijenjali što je po mom mišljenju svakako dobra stvar.

Da, kao što vidiš, nismo promijenili ime i nadam se da nećemo nikada! Međutim, ako ljudi i dalje nastave umirati od antraksa, ime će nam biti oduzeto, mi tu ništa ne možemo. Ne želimo biti povezani s nečime što je toliko negativno, stoga... ako se problemi s tom bolešću ponovo pojave, ime će nam jednostavno biti oduzeto. No, ovaj se Anthrax (band) u New Yorku pojavio mnogo ranije od ovog drugog antraksa! (smijeh)

Ime se u tih pet godina nije promijenilo, no vaša izdavačka kuća jest. Umjesto Ignition Records tu je sada Nuclear Blast, nazovimo ga metal major label. Kako i zašto je došlo do toga?

Bili smo u mogućnosti potpisati s Nuclear Blastom jer su nam ugovorne obaveze sa starim diskografskom istekle. Smatrali smo da je Nuclear Blast naš najlogičniji novi izbor budući da oni najbolje znaju kako promovirati heavy metal glazbu. Činilo nam se da je upravo to nedostajalo starom partneru. Za sada smo veoma zadovoljni što smo dio Nuclear Blasta.

Prije nekoliko minuta spomenuo si i svoj mega-uspjehni side project S.O.D. koji je također pod Nuclear Blastom. Ima li tu kakvih novosti, hoće li taj projekt oživjeti i po četvrti put?

To je jedna velika misterija! (smijeh) Vjerojatno si primijetio da je tako uvijek bilo i uvijek će biti! (smijeh)

Bliži vam se i nova europska turneja koja počinje početkom ožujka. U zadnje vas vrijeme nije bilo često, mnogo se toga promijenilo, stoga me zanima kakva su vaša očekivanja?

Mislim da će biti sjajno. Doista sam uzbuđen zbog toga. Prošle smo godine nastupali zajedno s Motorheadom i sve je ispalo savršeno dobro nakon četiri godine izbjavanja iz Europe. Reakcija publike bila je nevjerojatna, stoga smo veoma optimistični u pogledu ponovnog dolaska na europski kontinent.

U Americi nastupate veoma često. Kakvo je tvoje viđenje metal scene? Jeste li zadovoljni reakcijama publike na vašim koncertima?

Da, naravno! Inače, uopće se ne obazirem na događanja na sceni. Radim ono što radim s Anthraxom, ostalo me ne zanima previše. Ne znam... dojm sam da ipak svugdje postoji dobra metal publika, tako i u Sjedinjenim Državama.

Anthrax je oduvijek bio izuzetno inovativan band koji je metal često kombinirao s nekim drugim stilovima, ponajviše hardcoreom i rapom. Često se sjetim pjesme koju ste izveli s Public Enemy, naravno da je riječ o "Bring The Noise" iz 1991. godine. Što misliš, koliko je ona odgovorna za razvoj ovoga što se danas zove nu metal?

Ne znam. Trebaš pitati bandove. Ne znam koliko je stvar "Bring The Noise" utjecala na njih. U biti, ja čak i ne slušam takozvane nu metal bandove, nemam pojma ni kako zvuče. Ako smo ih mi inspirirali... smatram da je to sjajno, tako su na mene djelovali Iron Maiden i Motorhead. Svatko je inspiriran nečime.

Znači li to da te uopće ne zanimaju novi metal bandovi koji su se pojavili u zadnjih nekoliko godina?

Ne znam što točno podrazumijevaš pod pojmom "novi bandovi"! (smijeh) Jedini bandovi koje sam zavolio u zadnjih pet godina su Slipknot i Dimmu Borgir.

U redu. Nego, zanimalo bi me koliko je otprilike primjeraka albuma Anthrax do sada prodao u cijelom svijetu.

Nemam pojma, vjeruj mi! (smijeh) Dobro pitanje... izgleda da se moram raspitati. Znam da ih je jako mnogo... ali točan broj doista ne znam! (smijeh) Vjerojatno si primijetio da većina bandova s pristojnim stažem na sceni objavljuje remasterirane verzije svojih starijih albuma. Možemo li isto očekivati i od vas?

To bismo svakako htjeli! Bilo bi sjajno re-izdati sve albume koje je objavio Island Records u 80-ima, međutim jako je teško dogovoriti se s njima. Jednog se dana možda doista dogovorimo, no za sada oni čak i ne odgovaraju na telefonske pozive! (smijeh) Koji bi album od svih do sada proglasio osobnim favoritom, izuzmemo li "We've Come For You All"?

Teško mi je odgovoriti, no mislim da bih odabrao "Among The Living".

Sjećam se da sam u jednom tvom prastarom intervjuu pronašao podatak kako je "State Of Euphoria", vaš album iz 1988. jedini loš trenutak u karijeri Anthraxa. Je li to doista tako i zašto to misliš?

Album nismo dovršili. Bilo je previše žurbe oko svega i uvijek sam smatrao da ga nikada nismo dovršili kako treba. To je sve. Osjećam da je "State Of Euphoria" nedovršen album. Željeli smo ga snimiti na brzinu i rezultat je takav kakav jest za mene. Jedino tri ili četiri pjesme su ispale onako kako smo zamislili.

Dakle, ostalo ništa ne bi promijenio ni da možeš?

Ne, to je apsolutno sve. Volio bih se vratiti

u 1988. godinu i uzeti dva-tri mjeseca kako bih dovršio "State Of Euphoria". To bi bilo sjajno. Za sve ostalo nemam nikakvih zamjerki. Iz one slavne Anthrax postavke koja je snimila najuspješnije albume danas nedostaju Joe Belladonna i Dan Spitz. Znaš li možda što se događa s njima? Nisam u kontaktu s njima već godinama, nemam pojma što sada rade.

Prije kojih deset godina kao gosti ste se pojavili u jednoj od najpopularnijih humorističnih serija svih vremena "Bračne vode" ("Married With Children"). Kakve su ti uspomene?

Odlučno smo se zabavili budući da smo veliki fanovi "Bračnih voda".

To je nešto za što smo mislili da nikada nećemo napraviti kao band, tj. da gostujemo u seriji koju baš svi obožavamo. Bilo je veoma uzbudljivo kada su nas zvali i upitali da li smo zainteresirani... pa naravno da jesmo! (smijeh) Nevjerojatno iskustvo, svi su bili srdačni prema nama, tretirali nas jako lijepo. Nadam se da će nam se u budućnosti ukazati još neka slična prilika.

Scott, čuo sam da si veliki ljubitelj sportova. Koji te sada najviše privlači?

Pa, uvijek kada imam slobodnog vremena bavim se snowboardingom. To je nešto što najviše volim kada nemam obaveza prema bandu. No, slobodnog vremena imam premalo, mislim da ću u veljači odvojiti nekoliko dana isključivo za svoj hobi.

Polako smo došli do samog kraja. Hvala ti na svemu, bilo mi je veliko zadovoljstvo razgovarati s tobom. Puno sreće s novim albumom i nadolazećom turnejom!

Hvala i tebi na lijepim željama!

Želiš li poslati kakvu poruku svojim fanovima u Hrvatskoj?

Naravno! Nadam se da ćete uživati u novom albumu i veoma mi je žao što nikada nismo došli u Hrvatsku odsvirati poneki koncert. Možda se jednom u budućnosti i to dogodi. Have a fuckin' fun! (smijeh)

DISKOGRAFIJA

- 1984 - **Fistful of metal**
- 1985 - **Armed and dangerous** (mini lp)
- 1985 - **Spreading the disease**
- 1986 - **Among the living**
- 1987 - **I'm the man** (mini lp)
- 1988 - **State of euphoria**
- 1989 - **Penikufesin** (mini lp)
- 1990 - **Persistence of time**
- 1991 - **Attack of the killer b's**
- 1993 - **Sound of white noise**
- 1994 - **Live - The Island years**
- 1995 - **Stomp 442**
- 1998 - **Moshers 1986-1991**
- 1998 - **Volume 8 - The threat is real**
- 1999 - **Return of the killer b's a's**
- 2003 - **We've come for you all**